

RECENSIE ■ WHO GOES THERE? DOOR CIRQ'ULATION LOCALE

Ogen tekort bij stuiterende Belgen

★★★★☆

Gebeurtenis: voorstelling *Who goes there?* door Cirq'ulation Locale. Regie, choreografie en productie: Jan Vermeersch. Gezien: maandag 21 augustus. Locatie: De Grote Rups, Noorderplantsoen. Publiek: uitverkocht. Nog te zien: dinsdag 22 augustus, 20.00 uur. Meer informatie: www.circusgroep.be en www.noorderzon.nl.

Door Robbert Blokland

Bij opkomst verraad niets aan de zeven mannen van Cirq'ulation Locale hun onwaarschijnlijke behendigheid, lenigheid en spierkracht. Het lijken gewone mannen, op het schlemielige af bijna, gekleed in nette giletjes. Maar al snel blijkt dat niets is wat het lijkt.

Binnen de kortste keren buitelen, stuiteren en springen de Belgen langs elkaar, over elkaar heen, onder elkaar door. De lichamen lijken van elastiek: vol verwondering zoek je naar de touwtjes aan het plafond die hun wonderbaarlijk marionettenbewegingen kunnen verklaren. Niets van dat alles. Synchrone bewegingen volgen elkaar in noodtempo op tijdens acts die bewijzen dat de spelers perfect op elkaar zijn ingespeeld.

Het publiek komt letterlijk ogen tekort, terwijl zich op het kleine podium drie, soms vier woordenloze taferelen tegelijkertijd voltrekken. Attributen komen en gaan: stuiter-

Belgische acrobaten laten de toeschouwers zien waar ze geblesseerd zijn en waar het allemaal pijn doet.

Foto: DvhN/Corné Sparidaens

balletjes, kegels en loopkrukken verschijnen vanuit het niets en verdwijnen weer net zo snel. Elk moment dat een sketch te lang door dreigt te gaan, verrassen de zeven acrobaten weer met een volgende absurde situatie die ontardt in een briljante jongleerpartij, een bizar dansje of een idiote confrontatie.

Volgens de begeleidende tekst in de persmap is de clowneske voorstelling ontstaan na een auto-ongeluk met de tourbus waarbij de spelers gewond raakten. Ze besloten de

pijnlijke ledematen en de zware blessures te zien als een uitdaging, niet als een beperking. Grenzen veranderden in mogelijkheden, haperende ledematen dwongen tot het zoeken naar nooit eerder gevonden bewegingen.

Waarheid of fantasie? Feit is dat Cirq'ulation met *Who goes there?* een fascinerende voorstelling heeft gemaakt die verwondert, verbaast, verrast en vermaakt. Toch had het optreden niet langer moeten duren dan de zestig minuten die nu werden volgespeeld: wanneer

de acteurs voor de zoveelste keer quasi-gewond met de krukken het podium opstrompelen, overvalt de kijker een knagend déjà vu-gevoel.

Ondanks alle knappe acrobatiek en een flink aantal kolderieke situaties is de concrete grapdichtheid net iets te laag om de aandacht doorlopend vast te houden. Daar kunnen zelfs een paar ronduitgeniale vondsten niets aan veranderen. Zo zal de zin "wij dragen een brill" na deze voorstelling nooit meer hetzelfde klinken.